

آنچه که ارتش گومیندان با تلاش زیاد واحدهای منظم خود را با واحدهای غیرمنظم ترمیم میکرد، در اوآخر ماه ژوئن امسال هنوز ۲۸۵ لشکر نمره‌دار در اختیار داشت. در چهار ماه اخیر مجموعه گردانها و واحدهای بزرگتر از گردان که بدست ارتش آزادیبخش توده‌ای نابود شده‌اند، بر ۸۳ لشکر بالغ می‌شود که شامل ۶۳ لشکر کامل بودند.

بدین ترتیب پرسه جنگ از آنچه بدواناً پیش‌بینی کرده بودیم، خیلی کوتاه‌تر خواهد بود. طبق پیش‌بینی سابق، ما میتوانستیم دولت ارتعاعی گومیندان را در حدود پنج سال – از ژوئیه سال ۱۹۴۶، پی بعد – بطور قطع از پای در آوریم. اما اینک چنین بنظر می‌رسد که ما از حال حاضر تا تقریباً یک سال دیگر میتوانیم آنرا بطور قطع از پای در آوریم. معذلک برای نابودی نیروهای ارتعاعی در کلید اکناف کشور و تحقق آزادی خلق مدت نسبتاً طولانی‌تری لازم خواهد بود.

دشمن پسرعت از پای در می‌آید. ولی باز لازم است که کمونیستها، ارتش آزادیبخش توده‌ای و قشراهای مختلف خلق سراسر کشور چون تنی واحد بهم پیوندند و مساعی خویش را دو چندان کنند تا بتوان نیروهای ارتعاعی را بطور قطع و تماماً نابود ساخت و جمهوری توده‌ای واحد و دموکراتیکی در سراسر کشور بنا نهاد.

یادداشتها

۱ - نبرد سوی - چی که نبرد شرق سه نان نیز نامیده می‌شد، بوسیله ارتش آزادیبخش توده‌ای در منطقه کای فن، سوی سیان و چی سیان در گرفت. نبرد مذکور در ۱۷ ژوئن ۱۹۴۸ آغاز شد. در ۲۲ ژوئن ارتش ما کای فن را

تسخیر کرد . چانکایشک برای آنکه وضعیت بحران نظامی خود را بهبود بخشد ، بجهبه رفت و شخصاً فرماندهی را بدست گرفت ، ارتشمای تحت فرماندهی چیو چینگ چیوان ، او شو نیان و حوان بوه تائو را گرد آورد و از جهات مختلف بعمله برکای فن پرداخت . شش ستون از ارتش صحرائی چین شرقی و دو ستون از ارتش صحرائی دشتهای مرکزی و ستون گوان دون - گوان می ، ارتشمای او شو نیان و حوان بوه تائو را در منطقه سوی سیان - چی سیان بمحاصره انداختند و پس از ۹ روز و ۹ شب نبرد سخت (۲۷ ژوئن تا ۶ ژوئیه) دو لشگر شامل بر شش تیپ از ارتش او شو نیان و همچنین بخشی از ارتش حوان بوه تائو ، مجموعاً بیش از ۹۰،۰۰۰ تن را نابود ساختند . او شو نیان فرمانده ارتش و همچنین شن چن نیان فرمانده هفتاد و پنجمین لشگر تجدید سازمان یافته گومیندان باسارت درآمدند .

۲ - رجوع شود به «رهنمودهایی برای عملیات اپراتیو حواهای » ، یادداشت ۲ ، جلد حاضر .

۳ - نبردهای چین جو ، چان چون ، لیانوسی وشن یان در شمال شرقی مجموعاً عملیات اپراتیو لیانوسی - شن یان نامیده میشوند . رجوع شود به «رهنمودهایی برای عملیات اپراتیو لیانوسی - شن یان » ، یادداشت ۱ ، جلد حاضر .

رهنمودهای برای عملیات اپراتیو بی پین - تیانزین^(۱)

(۱۱ دسامبر ۱۹۴۸)

۱ - نیروهای دشمن در جان چیا کو ، سین بائو ان ، حوای لای و همچنین در سراسر منطقه بی پین ، تیانزین ، تان گو و تان شان ... باستثنای واحدهایی از قبیل بعضی از لشکرهای سپاه ۳۵ ، ۶۲ و ۹۴ که قدرت رزمی شان در دفاع از مواضع استحکامی هنوز قابل توجه است - روحیه تعرضی خیلی ضعیفی دارند و چون پرندهای هستند که تا زه کمان میلرزد ، بهراس سیاقند . بویژه از هنگامیکه شما بجنوب دیوار بزرگ

این متن تلگراف است که از طرف رفیق مائو تسه دون بنام کمیسیون نظامی انقلابی کمیته مرکزی حزب کمونیست چین خطاب به لین بیائو ، لوه ژون هوان و سایر رفقا تنظیم شده است . عملیات اپراتیو بی پین - تیانزین آخرین عملیات از سه عملیات اپراتیو قطعی جنگ آزادی چین تودهای چین بود . ما طی این عملیات بیش از ۲۰,۰۰۰ تن از سپاهیان گومیندان را نابود ساختیم و یا تجدید سازمان دادیم ، شهرهای مهمی مانند بی پین ، تیانزین ، جان چیا کو وغیره را آزاد کردیم و نبرد برای آزادی شمال چین را علالاصول بپایان رساندیم . رهنمودهایی که در اینجا بوسیله رفیق مائو تسه دون تنظیم شده است ، با موفقیت کامل بکار بسته شدند .

رسیدید، چنین شده است. شما هیچگاه نباید بقدرت رزمی دشمن پریها دهید. بعضی از رفای ما سابقاً از پریها دادن بقدرت رزمی دشمن صدمه دیدند، ولی پس از آنکه مورد انتقاد قرار گرفتند، به اشتباه خود پی بردند. اینک دشمن، خواه در جان جیا کو و خواه در سین بائو ان، عملای در محاصره افتاده است و باحتمال قوی شکل بتواند خط محاصره را بشکند و فرار کند. تقریباً نیمی از نفرات سپاه ۶، بسرعت نابود شده است. سپاه ۴، دشمن در حوای لای سراسیمه بسوی جنوب میگریزد و احتمالاً امروز یا فردا نابود خواهد شد. پس از آنکه چنین شد، شما باید آماده شوید که ستون ۴ را از جنوب غربی (۲) شمال شرقی اعزام دارید تا بتواند رابطه میان نان کو و بی پین را قطع کند. بنظر ما این کار آسانی نخواهد بود زیرا که یا سپاه ۹ و بقایای سپاه ۱۶ بسرعت به بی پین عقب خواهند نشست و یا سپاههای ۹۴، ۱۶ و ۹۲ و ۹۳ بمنظور دفاع مشترک در منطقه نان کو - چان پین - شا هه جن متمرکز خواهند شد. معدلك ستون ۴ با این مانور حوضه شمال غربی و شمال بی پین را مستقیماً تهدید خواهد کرد و این نیروهای دشمن را میخوب خواهد نمود و بدین ترتیب آنها دیگر جرأت چنیدن نخواهند داشت. ولی اگر جرأت کنند و بحرکت خویش بسوی غرب بمنظور کمک به سپاه ۳۵ ادامه دهند، شما میتوانید یا راه عقب نشینی آنها را مستقیماً قطع کنید و یا بعمله مستقیم به بی پین پردازید. از اینجهت آنها احتمالاً جرأت نخواهند کرد بحرکت خویش بسوی غرب ادامه دهند. ارتش شمال چین ما بفرماندهی یان ده جی، لوه ژوی چینگ و گن یائو که هم اکنون و لشکر برای محاصره ۳ لشکر از سپاه ۵ دشمن بکار بردۀ است، برتری سلطق دارد. آنها پیشنهاد کرده‌اند که این لشکرهای دشمن

را هر چه زودتر نابود سازند. ولی ما از آنها میخواهیم عجالتاً حمله نکنند تا آنکه سپاهیان دشمن در بی پین و تیانزین بمانند و در تصمیم خود درباره فرار از راه دریا دچار تردید شوند. آنها دو ستون را برای محاصره سپاه ۳۰ بکار انداخته‌اند و یک ستون دیگر را برای جلوگیری از سپاه ۴۰، ۱۰ گمارده‌اند، و این هر دو سپاه دشمن دفع شده‌اند.

۲ - ما با شما موافقیم که ستون پنجم را بیدرنگ بحوالی نان کو پفرستید تا دشمن را در بی پین، نان کو و حوای ژو از شمال شرقی تهدید کنند. ستون مذکور در این منطقه باقی خواهد ماند تا آنکه بعداً (پس از ۱۰ تا ۱۵ روز که سپاه ۳۵ بوسیله ارتش شمال چین بفرماندهی پان ده جی، لوه ژوی چینگ و گن بیائو نابود شود) ستون ۴، شما آزاد گردد و در مشرق مورد استفاده قرار گیرد. از اینجهت فرمان بدھید که ستون پنجم از همین امروز حرکت خود را بسوی مغرب ادامه دهد.

۳ - ستون سوم در هیچ حالی نباید به نان کو برود بلکه باید طبق تلگراف مورخ نهم ما بسوی منطقه مشرق بی پین و جنوب تون سیان حرکت نماید تا آنکه بی پین را از مشرق مورد تهدید قرار دهد، همراه ستون‌های ۴، ۱۱ و ۹ بی پین را بمحاصره درآورد.

۴ - معدّلک هدف واقعی ما اول محاصره بی پین نیست بلکه محاصره تیانزین، تان گو، لوتای و تان شان است.

۵ - طبق پیش‌بینی‌های ما، ستون‌های ۱۰، ۹، ۶ و ۸ و همچنین ستون توپخانه و ستون ۷ شما در حوالی ۱۵ دسامبر در منطقه‌ای که یوتیان مرکز آنست، جمع خواهند شد. ما پیشنهاد میکنیم که با یک حرکت برق‌آسا در فاصله ۷ تا ۱۵ دسامبر شش ستون - ستون ۳ (که باید از حوضه شرقی بی پین بسوی مشرق برود)، ۶، ۷، ۸، ۹ و ۱۰ -

را بکار اندازید تا دشمن را در تیانزین ، تان گو ، لوتای و تان شان محاصره کنند ، البته مشروط بر اینکه در آنموقع وضعیت دشمن در این شهرها تقریباً مانند امروز باشد . شیوه عمل باید این باشد که ۲ ستون در منطقه لان فان - حه سی او - پان تسون که مرکز آن او چینگ است ، گماشتدهشوند و ه ستون بصورت گوه در شکافهای بین تیانزین ، تان گو ، لوتای ، تان شان و گو یه فرو روند ، تا آنکه رابطه میان نیروهای دشمن قطع گردد . برای جلوگیری از فرار نیروهای دشمن باید هر یک از این ستون‌ها در دو جناح خوش موضع مانعی بگیرند ، و آنکه با استراحت و تقویت پردازند و پس از آنکه خستگی در کردند ، بر چند گروه کوچک دشمن حمله برنند و آنها را نابود سازند . در این اثنا ستون چهارم باید از شمال غربی بمشرق بی پیش برود . پیش از آنکه ستون چهارم جابجا شود ، ارتش شمال چین بفرماندهی پان ده جی ، لوه ژوی چینگ و گن یانو باید دشمن در سین بائو ان را نابود کند . در مشرق ، بر حسب اوضاع و احوال باید کوشید در درجه اول دشمن در تان گو را نابود ساخت و این بندر را تحت نظارت در آورد . اگر این دو نقطه یعنی تان گو (مهترین نقطه) و سین بائو ان را بگیرید ، بر تمام عرصه جنگ سلط خواهید شد . آرایش قوا بطرز فوق الذکر در واقع محاصره عمومی دشمن در جان جیاکو ، سین بائو ان ، نان گو ، بی پین ، حوای ژو ، شون ای ، تون میان ، ون پین (جوه میان ، لیان میان از هم اکنون در دست ما هستند) فون تای ، تیانزین ، تان گو ، لوتای ، تان شان و کای پین است .

۶ - این شیوه در خطوط کلی مثل همان شیوه‌ای است که شما در موقع عملیات در طول خط ای میان ، چین جو ، چین سی ، سین چن ، سوی جون ، شان‌های گوان و لوان میان بکار بردید (۲) .

۷ - از امروز تا ۴ هفته دیگر (۱۱ - ۲۵ دسامبر) اصل عده عبارتست از محاصره بدون در هم کوییدن (در مورد جان جیاکو و سین باشون) و در بعضی موارد قطع رابطه بدون محاصره (در مورد بی پین، تیانزین و تون جو باید محاصره استراتژیک را عملی ساخت و رابطه بین نیروهای دشمن را قطع کرد، بدون هیچ گونه محاصره تاکتیکی) تا آنکه بتوان پس از تکمیل آرایش قوا نیروهای دشمن را یکاپیک نابود ساخت. بویژه نباید نیروهای دشمن در جان جیاکو، سین باشون و نان کو را نابود سازید زیرا که این امر دشمن در شرق نان کو را مجبور خواهد ساخت، پیدرنگ تصمیم به بگیرد. باین نکته باید بپرید.

۸ - برای اینکه چانکایشک در انتقال سپاهیان خویش از راه دریا از منطقه بی هین - تیانزین بسوی جنوب با تغذیه تصمیم سریع مجبور نشود، به لیو بوه چن، دن سیاشو بین، چنای و سو یو دستور خواهیم داد که پس از آنکه ارتش حوان وی را نابود ساختند، به بقایای ارتشهای چیو چینگ چیوان ولی می و سون یوان لیان تحت فرماندهی دو یو سین دست نزند (قریباً نیمی از آنها هم اکنون نابود شده‌اند) و تا مدت دو هفته برای آرایش قوا بمنظور نابودی نهائی آنها اقدام نکنند.

۹ - برای اینکه از فرار دشمن بسوی چینگ داشو ممانعت کنیم، به نیروهای خویش در شان دون دستور خواهیم داد که تعدادی از واحدهای خود را برای نظارت بر بخشی از رودخانه زرد واقع در نزدیکی جی نان مستمر کر سازند و در طول خط راه آهن چینگ داشو - جی نان تدارک ببینند.

۱۰ - امکان اینکه دشمن بسوی سیو جو، جن جو، سی ان یا سوی یوان بگریزد، منتفی است و یا قریباً منتفی است.

- ۱۱ - یکانه ترس ما و یا ترس عمدی ما اینستکه دشمن از راه دریا بگیرید . از اینجهت در دو هفته آینده بطور کلی باید به شیوه محاصره بدون درهم کوییدن و یا قطع رابطه بدون محاصره دست زد .
- ۱۲ - این نقشه خارج از انتظار دشمن است و تا زمانیکه آرایش قوای شما بطور قطع صورت نگیرد ، برای او خیلی دشوار است که بتواند حلمی بزنند . اکنون دشمن احتمالا حساب میکند که شما به بیین حمله خواهید کرد .
- ۱۳ - با آنکه دشمن چون برندهای است که تا زه کمان میلرزد ، بهراس سی افتاد باز بفعالیت و تحرک ارتش ما کم بها میدهد و به نیروی خود پیش از آنچه که هست ، ارزش میگذارد . دشمن در بیین و تیازین هرگز کمان نخواهد کرد که شما میتوانید آرایش قوا را بطرز بالا پیش از ۵ دسامبر عملی سازید .
- ۱۴ - برای آنکه این آرایش قوا پیش از ۵ دسامبر عملی گردد ، باید در عرض دو هفته آینده سپاهیان خود را تشویق کنید که خستگی را فراموش کنند ، از کم شدن تفرات نهرامند ، از سرما و گرسنگی باک نداشته باشند . و آنگاه که این آرایش قوا عملی گردد ، میتوانند باستراحت و تقویت واحدها بپردازند و وقت کاف برای حمله داشته باشند .
- ۱۵ - حمله تقریباً بین ترتیب صورت خواهد گرفت : اول منطقه تان گو - لوتای ، دوم سین باشو ان ، سوم منطقه تان شان ، چهارم مناطق تیازین و جان جیا کو و مرحله آخر منطقه بیین .
- ۱۶ - نظر شما درباره نقشه‌ای که در بالا مطرح شد چیست ؟ کمبودهای آن کدام است ؟ چه اشکالاتی در اجرای این نقشه موجود است ؟ همه اینها را بررسی نمائید و جواب خود را تلگراف کنید .

پادداشتها

۱ - عملیات اپراتیو بی پین - تیانزین تحت فرماندهی لین بیانو، لوه ژون هوان، نیه ژون جن و رفقای دیگر بوسیله ارتش صحرائی شمال شرقی و دو ارتش چین شمالی ارتش آزادیبخش توده‌ای که متفقاً عمل میکردند، صورت گرفت. این عملیات بلافاصله پس از آنکه عملیات اپراتیو لیانوسی - شن یان در شمال شرقی با پیروزی پایان یافت، در دهه اول ماه دسامبر ۱۹۴۸ آغاز گردید. طبق دستورات رفیق مانو تسه دون ارتش صحرائی شمال شرقی پس از آنکه مأموریت خویش را در رهانی شمال شرقی پیروزمندانه پایان رسانید، بسرعت بجنوب دیوار بزرگ رفت و بارتشهای چین شمالی ارتش آزادیبخش توده‌ای پیوست تا سپاهیان گومیندان را در شمال چین بمحاصره در آورد و آنها را نابود سازد. سپاهیان گومیندان که پیش از ۶۰۰,۰۰۰ تن و تحت فرماندهی فو زوه ای، فرمانده کل ستاد گومیندان در چین شمالی برای "سرکوب راهزنان" قرار داشتند و از پیروزی ارتش آزادیبخش توده‌ای در شمال شرقی سراسیمه شده بودند، شتابزده بکوتاه کردن خطوط دفاعی پرداختند، پاین خیال که از طریق دریا بسوی جنوب و یا از سمت مغرب بسوی استان سوی یوان بگیریزند. ارتش ما با سرعت صاعقه آسا قوای دشمن را از هم تجزیه کرد و آنها را جدا جدا در ه نقطه انکاه - بی پین، تیانزین، جان جیاکو، مین بانو ان و تان گو - بمحاصره در آورد و پاین طریق راه فرار دشمن را بسوی جنوب و مغرب مسدود ساخت. ۲۴ دسامبر ستاد کل و ۲ لشکر از سپاه ۳۵ که نیروهای عمدۀ دشمن بودند، در مین بانو ان بمحاصره در آمدند و نابود شدند. ۲۴ دسامبر جان جیاکو تصرف شد. ستاد کل یک سپاه و ۷ لشکر از ارتش ۱۱ دشمن یعنی مجموعاً ۴,۰۰۰ نفر که پادگان شهر را تشکیل میدادند، بکل نابود گشته‌اند. ۱۴ ژانویه ۱۹۴۹ پس از آنکه چن چان جیه فرمانده پادگان تیانزین از تسلیم اسلحه خودداری کرد، سپاهیان ما که آن شهر را در محاصره داشتند، به تعرض عمومی پرداختند. شهر پس از بیست و نه ساعت نبرد شدید آزاد شد، تمام پادگان دشمن که بالغ بر ۱۲۰,۰۰۰ تن میشد، نابود و چن چان جیه امیر گشت. در نتیجه تمام پادگان دشمن در بی پین که متجاوز از ۲۰۰,۰۰۰ تن و سخت در محاصره سپاهیان ما بود، به بن بست افتاد. پادگان دشمن در بی پین بفرماندهی ژنرال فو زوه ای در اثر کوششهایی که در جلب او بکار بردیم، حاضر شد.

بوجه مسالمت آمیز تجدید سازمان یابد . ۳۱ ژانویه سپاهیان ما وارد بی پین شدند و آزادی مسالمت آمیز آن شهر اعلام گردید . باین طریق عملیات اپراتیو بی پین - تیانزین پیروزمندانه پایان یافت . طی این عملیات که فقط پادگان دشمن در قان گو بتعداد کمی بیش از ۵۰,۰۰۰ تن توانست از راه دریا بگیریزد ، ارتش آزادیبخش توده‌ای بیش از ۵۲۰,۰۰۰ نفر از سپاهیان گومیندان را نابود ساخت و یا تجدید سازمان داد . در سپتامبر ۱۹۴۹ سپاهیان گومیندان در استان سوی یوان با تلگراف اطلاع دادند که قیام کرده و بصفوف ما می‌پیوندند و حاضرند که تجدید سازمان یابند .

۲ - اشاره است به منطقه جنوب غربی نانکو .

۳ - در سپتامبر ۱۹۴۸ بمنظور جلوگیری از اینکه نیروهای دشمن در ای سیان ، چین جو ، چین سی ، سین چن ، سوی جون ، شان های گوان ، نوان سیان و چان لی بکوتاه کردن خطوط و مرکز شدن دست بزنند ، ارتش صحرائی شمال شرقی که در آن موقع در طول راه آهن بی پین - لیانو نین که همه این شهرها بر روی آن قرار دارند ، عمل می‌کرد ، شیوه‌ای را اتخاذ کرد که عبارت بود از بکار اندختن قسمتی از سپاهیان خود برای محاصره واحدهای دشمن و قطع رابطه آنها با یکدیگر در شهرهای نامبرده و سپس نابود ساختن یکایک آنها .

پیام به دو یو مین و دیگران در دعوت آنها به تسلیم

(۱۷ دسامبر ۱۹۴۸)

ژنرال دو یو مین ، ژنرال چیو چینگ چیون ، ژنرال لی می و شما فرماندهان سپاهها ، لشکرها و هنگ‌های ارتشمای تحت فرماندهی ژنرال چیو چینگ چیون و ژنرال لی می :

شما در وضعیت بسیار اسفناکی افتاده‌اید . ارتشمای حوان وی در شب ۱۵ بکلی نابود شده‌اند . ارتشمای لیین نیان عقب گرد کرده و بسوی جنوب گریخته‌اند . دیگر هیچ امیدی نیست که شما با آنها بیرونندید . آیا میخواهید محاصره را در هم بشکنید ؟ چطور خواهید توانست و حال آنکه ارتش آزادیبخش توده‌ای از هر سو شما را فرا گرفته‌است ؟ کوشش‌هایی که این روزهای آخر برای در هم شکستن محاصره بکار بردید چه نتیجه داد ؟ هواپیماها و قانک‌های شما نیز بیفایده‌اند . ما بیش از شما

پیامی است که بوسیله رفیق مانو تسه دون بنام فرماندهی ارتش آزادیبخش توده‌ای دشت‌های مرکزی و چین شرقی تنظیم شد و از رادیو پخش گردید .

هوایپما و تانک داریم . هوایپما و تانک ما توپخانه‌ها و افزارهای انفجاری است که مردم آنها را "هوایپما و تانک ساخت خود" مینامند . آیا اینها ده مرتبه وحشتناک‌تر از هوایپماها و تانک‌های ساخت خارجه شما نیست ؟ کار ارتش‌های سون یوان لیان تمام است و در دو گروه دیگر از ارتشهای شما بیش از نیمی از افراد یا زخمی و یا اسیر شده‌اند . شما کارمندان کثیر و ناهمگونی را که متعلق به ادارات مختلف بوده‌اند و تعداد زیادی از دانشجویان جوان را از سیو جو آورده‌اید تا بزور در ارتش خویش جای دهید ، ولی چطور توقع دارید که اینان قادر به نبرد باشند ؟ مواضع شما که از ده و چند روز پیش در حلقه‌های محاصره مادر آمد و خربات سکرر دیله بسیار کاهش یافته‌است . فضائی که شما در اختیار دارید بقدرتی تنگ است که بزمت از ده لی در عرض و در عمق تجاوز می‌کند و بقدرتی آدم در این فضا جمع شده که تنها یک خمپاره مادر می‌تواند عده کثیری را بقتل آورد . سربازان مجروح و همچنین خانواده‌هایی که بدنبال شما آمده‌اند به زاری افتاده‌اند . سربازان شما و عده‌ای از کادرهای ارتش‌ها ، سپاه‌ها ، لشگرها ، هنگ‌ها ، شما باید در اندیشه زیردستان خود و خانواده آنها باشید ، زندگی آنها را پیاپیید ، هر چه زودتر راه نجاتی برای آنها بیابید و از فرستادن آنها بمرگ بیهوده باز ایستید .

اینک که ارتشهای حوان وی کاملاً ناپود شده و ارتشهای لیین نیان بسوی بان بو گریخته‌اند ما می‌توانیم برای حمله بر شما نیروهایی چندین برابر نیروهای شما متمرکز گردانیم . این بار ما فقط .؛ روز نبرد کرده‌ایم و هم اکنون شما .؛ لشگر بفرماندهی حوان بوه تائو ، .؛ لشگر بفرماندهی حوان وی ، .؛ لشگر بفرماندهی سون یوان لیان ،

؛ لشگر بفرماندهی فون جی ان ، ۲ لشگر بفرماندهی سون لیان چن ، ۱ لشگر بفرماندهی لیو ژو مین ، ۱ لشگر در سو سیان و ۱ لشگر در لین بی ، مجموعاً ۶ لشگر تمام از دست داده اید . از میان اینها ۳ لشگر و نیم بر هبری حه جی فون و جان که سیا و یک لشگر بر هبری لیائو یون جو سر به شورش برداشته و بما پیوستند . یک لشگر بر هبری سون لیان چن و دو نیم لشگر که بترتیب تحت رهبری جائو بی گوان و حوان زی هوا بودند تسلیم شدند و بما پیوستند (۱) . و ۷ لشگر و نیم دیگر بوسیله ارتش ما بکلی نابود شدند . شما بچشم خود مرنوشت ارتشهای حوان بوه تائو ، ارتشهای حوان وی و ارتشهای سون یوان لیان را دیده اید . شما باید از ژنرال جن دون گوه در چان چون (۲) و از فرمانده سپاه سون لیان چن و از فرماندهان لشگر جائو بی گوان و حوان زی هوا در اینجا سرمشق پگیرید و بیدرنگ پسپاهیان خود دستور دهید که اسلحه بزمین پگذارند و از مقاومت دست بردارند . زندگی و امنیت همه شما — فرماندهان عالیرتبه — و همه افسران و سربازان محفوظ خواهد بود ، ارتش ما آن را خمانت میکنند . این یگانه راه نجات شماست . بیندیشید ! اگر آن را صحیح میدانید بدان عمل کنید . اگر باز هم در صدد زورآزمائی هستید بفرمائید . در هر صورت کار شما ساخته است (۳) .

فرماندهی ارتش آزادیبخش توده‌ای دشت‌های مرکزی
فرماندهی ارتش آزادیبخش توده‌ای چین شرقی

یادداشتها

۱ - حه جی فون و جان که سیا ، معاونان فرماندهی سومین منطقه استقرار

آرامش از مناطق گومیندان در ۸ نوامبر ۱۹۴۸ در بخش جیا وان در شمال شرقی سیو جو در طی نخستین مرحله عملیات اپراتیو حوای های بر علیه گومیندان سر بشورش برداشتند و در رأس ستاد کل سپاه ، ۳ لشگر و یک هنگ یعنی مجموعاً ۲۰,۰۰۰ نفر بارتش آزادیبخش توده ای پیوستند . لیانو یون جو فرمانده لشگر ۱۱۰ سپاه ۸۵ گومیندان در ۲۷ نوامبر ۱۹۴۸ در لوه جی در جنوب غربی سویان از استان ان هوی در طی دومین مرحله عملیات اپراتیو حوای های بر علیه گومیندان سر بشورش برداشت و در رأس ستاد کل لشگر خویش و ۲ هنگ یعنی مجموعاً ۵,۵۰۰ نفر بارتش آزادیبخش توده ای پیوست . سون لیان چن معاون فرماندهی یکمین منطقه استقرار آرامش از مناطق گومیندان و فرمانده سپاه ۱۰۷ در ۱۳ نوامبر ۱۹۴۸ در شمال غربی سوی نین از استان جیان سو در طی نخستین مرحله عملیات اپراتیو حوای های تسلیم شد و در رأس ستاد کل سپاه خویش و یک لشگر یعنی مجموعاً ۵,۸۰۰ نفر به ارتش آزادیبخش توده ای پیوست . جانو بی گوان ، فرمانده لشگر ۱۵۰ سپاه ۴ گومیندان در ۱۸ نوامبر ۱۹۴۸ ، در ناحیه نیان جوان در مشرق سیو جو از استان جیان سو ، در طی نخستین مرحله عملیات اپراتیو حوای های با بیش از ۲,۰۰۰ نفر که از سپاهیانش باقی مانده بودند تسلیم شد و به ارتش آزادیبخش توده ای پیوست . حوان زی هوا ، فرمانده لشگر ۲۳ سپاه ۸۵ گومیندان ، در دسامبر ۱۹۴۸ در شوان دوی جی در شمال شرقی مون چن از استان ان هوی ، در طی دومین مرحله عملیات اپراتیو حوای های تسلیم شد و در رأس ستاد کل لشگر و آنچه از ۲ هنگ باقیمانده بود به ارتش آزادیبخش توده ای پیوست .

۲ - چان چون از زستان ۱۹۴۷ بمحاصره ارتش آزادیبخش توده ای شمال شرقی در آمد . پس از آنکه جین جو گرفته شد و آنگاه که همه سپاهیان دشمن در شمال شرقی بتزلزل افتاده بودند چن دون گوه فرمانده سپاهیان گومیندان در چان چون و معاون ستاد کل شمال شرقی برای "امحاء راهزنان" در رأس واحدها ر دواثری که مستقیماً تابع ستاد کل ارتش های یکم بودند و تحت فرماندهی او قرار داشتند و همچنین کلیه افسران و سربازان سپاه هفتم جدید در ۱۹ اکتبر ۱۹۴۸ اسلحه بزمیں گذاشت .

۳ - با وجود توصیه هائی که در این پیام شده است دو یو مین معاون ستاد کل گومیندان برای "امحاء راهزنان" در سیو جو ، چیو چینگ چیون ، فرمانده دومین گروه ارتش های گومیندان ، ولی می فرمانده سیزدهمین گروه ارتش های گومیندان به مقاومت نومیندانه ادامه دادند و این امر منجر شد به نابودی کلیه سپاهیان آنها بوسیله تعرض پرتوان ارتش ما . دو یو مین اسیر شد . چیو چینگ چیون بقتل رسید . فقط لی می توانست بگریزد .

انقلاب را بسوان جام بوسانیم

(۳۰ دسامبر ۱۹۴۸)

اکنون حتی دشمنان ما هم در اینکه خلق چین در جنگ کبیر آزادیبخش به پیروزی نهائی خواهد رسید، شک و تردیدی ندارند. جنگ جریان پر فراز و نشیبی را پیموده است. هنگامیکه دولت مرتاج گومیندان جنگ خد انقلابی را بر پا کرد، ارتشی تقریباً سه برابر و نیم ارتش آزادیبخش توده‌ای تحت فرمان داشت؛ تجهیزات نظامی و نیروی انسانی و ذخایر مادی ارتش آن بر ارتش آزادیبخش توده‌ای بمراتب میچریید و صنایع و وسائل حمل و نقل مدرنی در اختیار داشت که ارتش آزادیبخش توده‌ای فاقد همه آنها بود و علاوه بر این، کمکهای نظامی و اقتصادی هنگفتی از امپریالیسم آمریکا دریافت میکرد و از مدت‌ها پیش خود را برای جنگ آماده کرده بود. بدینجهت در اولین سال جنگ (از زوئیه سال ۱۹۴۶ تا ژوئن سال ۱۹۴۷) گومیندان در حال تعرض و ارتش آزادیبخش توده‌ای در حال دفاع بود. گومیندان در سال ۱۹۴۹

اثر حاضر پیامی است که رفیق مائو تse دون پمناسبت فرا رسیدن سال نو ۱۹۴۹ برای خبرگزاری سین هوا نوشته است.

مناطق زیر را بتصرف خود در آورد : در شمال شرقی شهرهای شن یان ، سی یعن ، چان چون ، جی لین ، ان دون و شهرهای دیگر و بخش اعظم استانهای لیائو نین ، لیائو به و ان دون (۱) ؛ در جنوب رودخانه زرد شهرهای حوای یین و حه زه و غیره و بخش اعظم مناطق آزاد شده حو به - حه نان - ان هوی ، جیان سو - ان هوی ، حه نان - ان هوی - جیان سو و جنوب غربی شان دون ؛ در شمال دیوار بزرگ شهرهای چن ده ، جی نین ، جان جیا کو و شهرهای دیگر و بخش اعظم استانهای ژه هه ، سوی یوان ، چاهار . گومیندان سرست از پاده پیروزی پایکوبان چون قهرمانی فاتح بخود می‌باید . در چنین وضعی ارتش آزاد بخش توده‌ای با اتخاذ استراتژی صحیحی که هدف عمله‌اش بعوض حفظ و نگهداری مناطق تصرف نابودی قوای مؤثر گومیندان بود ، همه ماهه بطور متوسط تقریباً هشت تیپ (برابر با هشت لشگر کنونی) از ارتش منظم گومیندان را نابود ساخت . در نتیجه ، گومیندان مجبور گردید که از نقشه حمله عمومی خود صرف نظر کند ، و در نیمه اول سال ۱۹۴۷ ناگزیر گشت هدف اصلی حمله خود را بدوجناح جبهه جنوبی یعنی شان دون و شمال شنسی محدود سازد . در سال دوم (از ژوئیه ۱۹۴۷ تا ژوئن ۱۹۴۸) تغییری ریشه‌ای در جریان جنگ پدید آمد . ارتش آزاد بخش توده‌ای پس از نابود ساختن تعداد کثیری از افراد ارتش منظم گومیندان ، در جبهه‌های جنوبی و شمالی از دفاع به تعرض پرداخت ، در صورتیکه گومیندان مجبور شد از حمله پدافع روی آورد . ارتش آزاد بخش توده‌ای نه فقط موفق شد اکثر مناطقی را که در شمال شرقی و شان دون و شمال شنسی از دست داده بود ، بازستاند ، بلکه اسکان یافت جبهه جنگ را به مناطق گومیندان یعنی شمال رودخانه یان ته و رودخانه وی بسط دهد .

علاوه ارتش سا در جریان حمله و تصرف شهرهای شی جیا جوان ، یون چن ، سی پین ، لوه یان ، ای چوان ، بائو جی ، وی سیان ، لین فن و کای فون تاکتیک هجوم به استحکامات را فرا گرفت (۲) . ارتش آزادیبخش تودهای در این موقع واحدهای توپخانه و سهندسی خود را تشکیل داد . ولی فراموش نشد که ارتش آزادیبخش تودهای نه هواییمائی در اختیار داشت و نه تانکی ، معهذا پس از تشکیل واحدهای توپخانه و سهندسی خود که بر واحدهای توپخانه و سهندسی گویندان برتری داشتند ، سیستم دفاعی گویندان با تمام هوایها و تانکهاش ارزش خود را از دست داد . ارتش آزادیبخش تودهای علاوه بر جنگهای متحرک ، اکنون قادر است به جنگهای موضعی نیز بپردازد . در نیمه اول سویین سال جنگ (از ژوئیه تا دسامبر سال ۱۹۴۸) تغییر ریشه‌ای دیگری بوقوع پیوست . ارتش آزادیبخش تودهای که مدت‌ها از نظر کمی ضعیف بود ، در این زمینه نیز تفوق پیدا نمود و نه فقط موفق به تصرف شهرهای مستحکم گویندان گردید ، بلکه توانست واحدهای بزرگ صد هزار نفری و حتی چند صد هزار نفری نیروهای نظامی زیده گویندان را یکجا محاصره و نابود سازد . جریان قلع و قمع نیروهای نظامی گویندان بوسیله ارتش آزادیبخش تودهای بمراتب سریعتر انجام می‌گرفت . نظری به آمار واحدهای منظم گویندان — از گردن بیلا — که بوسیله ما از پا در آمده‌اند (منجمله نیروهای نظامی دشمن که قیام کرده و بما ملحق گشته‌اند) نشان میدهد که در سال اول از ۶۹ تیپ ۴۶ و در سال دوم از ۶۹ تیپ ۵۰ و نیمه اول سال سوم طبق آمار تقریبی از ۷۱ لشکر ۱۱۱ لشکر بطور کامل منهدم گردیده‌اند (۳) . در ظرف این شش ماه ۱۵ لشکر دشمن بیش از مجموعه تلفات دو سال اخیرش نابود شده‌اند .

جیهه دشمن از نظر استراتژیک دیگر کاملاً در هم شکسته شده است . نیروهای نظامی دشمن در شمال شرقی بکلی نابود گردیده اند و در شمال چین نیز بزودی در هم کوبیده خواهند شد و فقط تعداد کمی از آنها در شرق و در دشت های مرکزی چین هنوز باقی مانده اند . نابودی نیروهای عمله ارتش گویند ان در شمال رودخانه یان تسه ، عبور ارتش آزادی بخش توده ای را از آن رودخانه و پیش روی آنرا بطرف جنوب برای آزادی سراسر چین خیلی آسانتر کرده است . در عین حال خلق چین همانطور که در زمینه نظامی پیروز گردیده ، در جیهه های سیاسی و اقتصادی نیز موفقیت های شایان توجهی کسب نموده است . باین دلیل انکار عمومی سراسر جهان و حتی مطبوعات اسپریالیستی هم دیگر هیچ شک و تردیدی در پیروزی سرتاسری جنگ آزادی بخش خلق چین ندارند .

دشمن خود بخود از بین نمی رود . نه مرتজین چینی و نه نیروهای مت加وز امپریالیسم آمریکا در چین هیچ کدام بدلخواه خود از صحنه تاریخ خارج نخواهند شد . آنها درست باین علت که بی برده اند از طریق مبارزه صرفاً نظامی قادر بجلوگیری از پیروزی سرتاسری جنگ آزادی بخش خلق چین نیستند ، روز بروز وزنه عمله مبارزه خود را بیشتر بر مبارزه سیاسی می پنند . مرتजین چینی و مت加وزین آمریکائی از یکسو دولت فعلی گویند ان را برای اجرای توطئه های "صلح" خود مورد استفاده قرار میدهند و از سوی دیگر سعی می کنند از بعضی ها که هم با آنها و هم با اردوگاه انقلاب مربوطند ، سوه استفاده نمایند ، این اشخاص را به فعالیت های حیله گرانه تحریک و تمییع کنند تا بتوانند بداخل صفوف اردوگاه انقلاب رخنه کرده و در آنجا یک باصطلاح فرآکسیون مخالف تشکیل دهند ؛ منظور از این عمل حفظ نیروهای ارتیجاع و نابودی نیروهای انقلاب

است . طبق اخبار موثق دولت آمریکا تصمیم به انجام چنین توطئه‌ای گرفته و هم اکنون در چین مشغول اجرای آنست . دولت آمریکا سیاست پشتیبانی مخصوص از جنگ ضد انقلابی گومیندان را با دو شکل جدید مبارزاتی عوض کرده است که عبارتند از :

- ۱ - تشکیل بقایای نیروهای نظامی گومیندان و باصطلاح نیروهای محلی برای ادامه مقاومت در برابر ارتش آزادیبخش توده‌ای در جنوب رودخانه یان تسه و در استانهای مرزی دور افتاده ؟
- ۲ - تشکیل یک فراکسیون مخالف در داخل اردوگاه انقلاب بخاطر متوقف ساختن انقلاب در چارچوب کنونی با تمام وسائل ممکن و یا در صورت پیشرفت انقلاب تعديل آن و جلوگیری از تجاوز بیش از حد بمنافع امپریالیستها و مکالمی زنگیری آنان . امپریالیستهای انگلیس و فرانسه هم از این سیاست آمریکا پشتیبانی میکنند . عده زیادی هنوز بروشنا این وضع را درک نمیکنند ، اما طولی نخواهد کشید که آنها هم متوجه شوند .

مسئله ایکه اکنون در برابر خلق چین ، کلیه احزاب دموکراتیک و تمام سازمانهای توده‌ای قرار گرفته ، اینستکه آیا باید انقلاب را بسازیم و سانید ، یا اینکه باید در نیمه راه از آن دست کشید ؟ اگر بایستی انقلاب با خر سانده شود ، آنوقت باید با استفاده از طرق گوناگون انقلابی کلیه نیروهای ارتیجاع را با قطعیت ، از بین و بن و بطور تمام و کمال نابود سازیم و با پیگیری و استواری تمام در جهت اضمحلال امپریالیسم ، فشودالیسم و سرمایه‌داری بوروکراتیک کوشش کنیم ، سلطه ارتیجاعی گومیندان را در مراسر کشور بر افکنیم و جمهوری

دیکتاتوری دموکراتیک خلق را تحت رهبری پرولتاپریا و بر اساس اتحاد کارگران و دهقانان بنا نهیم . فقط از این طریق است که ملت چین میتواند با آزادی کامل دست یابد ، کشور از پک نیمه مستعمره به کشوری کاملاً مستقل بدل گردد ، خلق چین آزادی واقعی یابد و ظلم نشود ای و ستم سرمایه بوروکراتیک (سرمایه انحصاری چینی) را برای همیشه ریشه کن کند و بدین ترتیب به صلحی براساس وحدت و دموکراسی دست یابد و شرایط لازم را بوجود آورد تا چین از یک کشور فلاحی به کشوری صنعتی تبدیل شود و بدینسان امکان گذار جامعه مبتنى بر بهره کشی انسان از انسان به جامعه سوسيالیستی فراهم گردد . ولی قطع انقلاب در نیمه راه بمعنای سریعی از اراده مردم و تسليم شدن در برابر خواست تعاظز کاران خارجی و مرتجلین چینی و فرصت دادن به گویندان برای التیام زخمها پیش خواهد بود تا بتواند روزی با هجوم ناگهانی خود انقلاب را خفه کند و سرتاسر کشور را مجددآ بمحاق تاریک و خفغان افکند . پس اکنون مسئله کاملاً روشن و جدی بدینصورت مطرح میگردد : کدامیک از ایندو راه باید برگزید ؟ هر حزب دموکراتیک و هر سازمان توده‌ای چین باید در این مسئله تعمق کند و با انتخاب یکی از این دو راه موضع خود را روشن نماید . همکاری صادقانه احزاب دموکراتیک و سازمانهای توده‌ای چین بدون اینکه در نیمه راه از هم جدا شوند ، بستگی دارد بنظر موافق آنان در این مسئله و آمادگی آنها برای وحدت عمل جهت درهم کوییدن دشمن مشترک خلق چین . در اینجا نیاز به وحدت و همکاری است ، نه ایجاد یک " فراکسیون مخالف " و یا برگزیدن یک " راه میانه " (۱) .

آیا در طول مدتی بیش از بیست سال یعنی از کودتای خد انقلابی

۱۲ آوریل سال ۱۹۲۷، تاکنون هنوز باندازه کافی ثابت نشده است که مرتجلین چینی بسرکردگی چانکایشک جلادانی هستند که دستشان تماماً بخون انسانها آغشته و در آدمکشی از هیچ عملی ابا ندارند؟ آیا باندازه کافی اثبات نشده است که آنها مکهای زنجیری امپریالیسم و میهن فروشان حرفه‌ای هستند؟ خودتان قضاوت کنید، خلق چین چه پس از حادثه سی ان در دسامبر سال ۱۹۳۶ و چه پس از مذاکرات چون چینگ در اکتبر سال ۱۹۴۵ و چه پس از کنفرانس مشورتی سیاسی در ژانویه سال ۱۹۴۶، بامید استقرار صلح داخلی، چقدر بزرگواری در حق این راهزنان بخرج داده است. ولی آیا این همه خوش نیتی و صداقت حتی باندازه سرموئی در خصلت طبقاتی آنها تغییری داده است؟ اصولاً تاریخ زندگی هیچیک از این راهزنان از امپریالیسم آمریکا جدا شدنی نیست. آنها با اتکاء پامپریالیسم آمریکا ۴۷۵ میلیون از هموطنان ما را به جنگ داخلی پرداخته و سخت پیسابقه‌ای کشانده‌اند و میلیونها مرد و زن، پیر و جوان را با بمب انکن‌ها و هوایپماهای جنگنده، توب و تانک، بازوکا و تفنگهای خودکار، بعبای آتش‌زا و گازهای سمی و سایر سلاحهای کشنده ساخت آمریکا بقتل رسانده‌اند. امپریالیسم آمریکا با اتکاء باین جانیان، برای خود حقوق ویژه‌ای نسبت بغاک چین، آبهای ساحلی و فضای کشور ما غصب کرده و کشتیرانی داخلی را با زور تحت کنترل خود در آورده، استیازات فوق العاده‌ای در مورد امور تجارتی و در سیاست داخلی و خارجی چین تعصیل نموده و حتی حق یافته است در صورت ضرب و شتم مردم تا حد مرگ و قتل در نتیجه تصادف با اتومبیل و تجاوز بناموس زنان مخصوصیت قضائی داشته باشد. آیا در چین وضعی میتوان از خلق چین که مجبور بجنگی طولانی

و خونین گردیده ، انتظار داشت که باز هم نسبت باین دشمنان شریر و منفور از خود محبت و دوستی نشان دهد و همه آنها را منهدم و نابود نسازد و یا از کشور بیرون نراند ؟ خلق چین فقط در صورتی میتواند باستقلال ، دموکراسی و صلح دست یابد که مرتजعین چینی را کاملاً نابود کرده و نیروی متجاوز امپریالیسم آمریکا را از کشور بیرون رانده باشد . آیا حقیقت هنوز بقدر کافی روشن و واضح نیست ؟

جالب توجه اینجاست که اکنون همه دشمنان خلق چین فاگهان بتکاپو افتاده‌اند تا خود را بی آزار و حتی قابل ترحم جلوه دهند (خوانندگان باید توجه کنند که آنها در آینده هم چنین وانعواد خواهند کرد) . سون کا که بتازگی بریاست شورای اجرائی حکومت گومیندان منصوب شده، مگر در ژوئن سال گذشته اظهار نداشت : "شرط آنکه در عرصه نظامی تا آخر مبارزه کنیم دیر یا زود مسئله حل خواهد شد" ؟ ولی همین شخص اکنون بعض اینکه روی کار آمد ، دم از یک "صلح شرافتمدانه" زد و اعلام کرد : "دولت تمام هم و کوشش خود را در راه صلح بکار بسته است و فقط باین علت که صلح هنوز نتوانسته ببرقرار شود ، اجباراً میجنگد ، ولی هدف نهائی از جنگ استقرار مجدد صلح است" . بلافاصله خبرگزاری «یونایتد پرس» در تاریخ بیست و یکم دسامبر از شانگهای پیش‌بینی کرد که اعلامیه سون کا "در مخالف رسمی ایالات متعدد آمریکا و در بین لیبرالهای گومیندان شدیداً مورد استقبال قرار خواهد گرفت" . در حال حاضر مقامات رسمی آمریکا نه فقط راغب "صلح" در چین میباشند ، بلکه بارها ادعای کرده‌اند که ایالات متعدد آمریکا پس از کنفرانس وزیران امور خارجه اتحاد شوروی ، آمریکا و بریتانیا در دسامبر سال ۱۹۴۵ در مسکو "از میاست عدم

مدخله در امور داخلی چن ”، پیروی میکند . حال تکلیف ما با این آقایان ”سرزمین جنتلمن‌ها“ چیست ؟ در اینجا این افسانه باستانی یونان کامل‌اً مصدق می‌پاید : ”روستازاده‌ای در یکی از روزهای زمستان ، ساری را که از فرط سرما بیخ زده بود ، پیدا کرد و از روی ترحم و دلسوزی روی سینه خود جای داد . سار در اثر گرما ، دوباره جان گرفت و بنابر طبیعت ذاتی اش نیش کشنده‌ای در سینه ناجی خود فروکرد . دهقان در حال اختصار زیر لب چنین گفت : ترحم کردن بیک موجود شریر ، پاداشی به از این ندارد ! ”^(۵) مارهای سمی خارجی و چینی نیز برای خلق چین مرگی چون مرگ آن دهقان را آرزو میکنند و امیدوارند که حزب کمونیست چین و تمام انقلابیون دسوکرات مانند آن دهقان در مقابل آنان بر سر رحم و شفقت آیند ؛ ولی خلق چین ، حزب کمونیست چین و تمام انقلابیون دسوکرات واقعی آخرین سخنان آن زحمتکش را شنیده و برای همیشه در خاطر نگاه خواهند داشت . علاوه بر این ، مارهاییکه در قسمت اعظم خاک چین چمباتمه زده‌اند — چه بزرگ و چه کوچک ، چه سیاه و چه سفید و چه دندان زهرآلود خود را نشان دهند و چه بصورت دخترکان زیبارو در آیند — با وجود آنکه سرمای زمستان را حس کرده‌اند ، هنوز از شدت سرما خشک نشده‌اند .

خلق چین نسبت باین بسی سیرتان مار صفت هرگز ترحمی بدل واه نخواهد داد و عمیقاً معتقد است که کسانیکه مزورانه ادعا میکنند باید نسبت باین اراذل دلسوزی و شفقت نشان داد و گونه خلاف منن چین و بزرگواری عمل شده‌است ، نمیتوانند دوست صدیق خلق چین باشند . بکدام سجوزی باید باین مارصفتان رذل ترحم و ارفاق کرد ؟ کدام کارگر و کدام دهقان و سربازی است که برای این اراذل درخواست

رحم و شفقت بکند؟ بیشک بعضی "لیبرالهای گومیندان" و یا "لیبرالهای" خارج از گومیندان هستند که بخلق چین پند و اندرز میدهند که پیشنهاد "صلح" آمریکا و گومیندان را پذیرد، بعبارت دیگر باید از بقاوای امپریالیسم، فئودالیسم و سرمایه‌داری بوروکراتیک همچون اشیاء مقدس نگاهداری شود و سراقب بود تا مبادا این گنجینه نایاب از صحنه گیتی ناپدید گردد. ولی اینان قطعاً نه کارگران و دهقانان و سربازان‌اند و نه دوستان کارگران و دهقانان و سربازان.

ما معتقدیم که اردوگاه انقلابی خلق چین باید همچنان توسعه یابد و تمام آنکسانی را که در حال حاضر مایل بشرکت در اسر انقلابی است، دربر گیرد. انقلاب خلق چین نیازمند یک ارتش اصلی است ولی به متعددی‌نی نیز احتیاج دارد، زیرا یک ارتش بدون متعدد قادر به درهم شکستن دشمن نخواهد بود. خلق چین که اکنون در قلمه انقلاب ایستاده، نیازمند دوست است و باید همیشه پاد دوستان خود را در خاطر زنده نگاهدارد و هرگز خاطره آنانرا فراموش نکند. شکی نیست که در چین دوستان زیادی هستند که با مر انقلاب خلق وفادارند و با کوشش تمام از منافع خلق دفاع می‌کنند و از دفاع از منافع دشمن سرباز می‌زنند. فراموش کردن حتی یکی از این دوستان و یا بسی اعتنائی نسبت به یکی از آنان هرگز روا نیست. ما همچنین برآنیم که اردوگاه انقلابی خلق چین باید همچنان مستحکم گردد و بهیچوجه باید به عناصر خرابکار راه داده شود که بتوانند بداخل این اردوگاه نفوذ کنند و یا نظرات نادرست موضع مسلط یابند. خلق چین در این مرحله از اوج انقلاب نه فقط باید خاطره دوستان خود را در میانه محفوظ دارد، بلکه باید دشمنان خود و دوستان آنانرا نیز هیچگاه از پاد دور ندارد.

همانطور که در بالا گفتیم، از آنجا که دشمن مکارانه متده "صلح" و رخدن کردن به صفوف انقلابیون را بکار میبرد و سعی در حفظ و تحکیم موقعیت خویش دارد و از آنجا که منافع اساسی خلق ایجاد میکند که کلیه مرتعین را کاملاً نابود کنیم و نیروهای تجاوزکار امپریالیسم آمریکا را از چین بیرون رانیم، لذا آنانکه بخلق هند و اندرز میدهند بدشمن رحم و شفقت کند و از نیروی ارتیاج حفاظت نماید، دوستان خلق نیستند، بلکه دوستان دشمن میباشند.

امواج توفنده انقلاب چین کلیه قشرهای اجتماعی را مجبور بموضع گیری میکند. تناسب نیروهای طبقاتی در چین مجددآ تغییر می‌یابد. هر روز توده‌های بیشتری از مردم قید و پند تأثیر و کنترل گومیندان را میگسلند و باردوگه انقلاب میبینندند؛ ولی در مقابل، مرتعین چینی که درین بست مختی دست و پا میزنند، هم اکنون دیگر تنها و منفرد گشته‌اند. هر چه جنگ آزادیبخش توده‌ای به پیروزی نهائی نزدیکتر میشود، همه خلق انقلابی و دوستان خلق پیوند اتحاد خود را محکمتر میسازند و تحت رهبری حزب کمونیست چین نابودی نهائی نیروهای ارتیاجی و گسترش قاطع نیروهای انقلاب را طلب میکنند تا در مراسر کشور یک جمهوری دموکراتیک خلق بنا شود و صلح بر اساس اتحاد و دموکراسی بدهست آید. بالعکس امپریالیستهای آمریکا و مرتعین چینی و دوستان آنان با وجود اینکه قادر با تعاون استوار با یکدیگر نیستند، با وجود اینکه درگیر مبارزه‌ای بسیاریان علیه یکدیگراند و مستقابلاً یکدیگر را بیاد ناسزا و دشتم میگیرند، بهم تهمت و افترا میزنند و بیکدیگر خیانت میکنند، مغذلک همه آنها در یک نکته متفق القولند؛ آنها با توسل بهر وسیله‌ای در راه نابودی نیروهای انقلاب و حفظ نیروهای ارتیاج

خواهند کوشید و بدین خاطر از هر وسیله آشکار و پنهان ، مستقیم و غیرمستقیم استفاده خواهند کرد . ولی ما با اطمینان تمام میتوانیم بگوئیم که دسیسه‌های سیاسی آنها با همان شکستی که حملات نظامی شان دچار شد ، رویرو خواهد گشت . خلق چین و ستاد کل فرماندهی آن ، حزب کمونیست چین که تجربیات کافی در اختیار دارند ، مسلماً دسایس دشمن را خشی خواهند کرد — کما اینکه حملات نظامی دشمن را درهم کوییدند — و جنگ کبیر آزادیبخش توده‌ای چین به جنوب رودخانه یان نسخه پیشروی خواهد کرد و از سال ۱۹۴۸ پیروزیهای باز هم عظیمت‌تری بدمت خواهد آورد .

در سال ۱۹۴۹ موقعيتهای ما در جبهه اقتصادی باز هم بیشتر از سال ۱۹۴۸ خواهند شد . میزان تولیدات کشاورزی و صنعتی ما از میزان کنونی بالاتر خواهد رفت . کلیه خطوط راه آهن و جاده‌های شوشه ترمیم خواهند شد . واحدهای عمدۀ ارتش آزادیبخش توده‌ای در عملیات جنگی خود بقایای روحیه پارتیزانی را بر طرف خواهد ساخت و به شکل عالیتر ارتش منظم خواهد رسید .

در سال ۱۹۴۹ کنفرانس مشورتی سیاسی بدون شرکت مرجعین و بعاظر انجام وظایف انقلاب توده‌ای تشکیل خواهد شد و جمهوری توده‌ای چین اعلام و دولت مرکزی جمهوری تأسیس خواهد گردید . این دولت یک دولت ائتلافی دموکراتیک تحت رهبری حزب کمونیست چین خواهد بود و افراد صالح که نمایندگان احزاب دموکراتیک و سازمانهای توده‌ای میباشند ، در آن شرکت خواهند داشت . اینها وظایف مهم و مشخصی هستند که خلق چین و حزب کمونیست

چن و تمام احزاب دموکراتیک و سازمانهای توده‌ای چن در سال ۱۹۴۹ برای انجام آنها باید از هیچ سعی و کوششی فروگذار نکنند. ما از هیچ مشکلی نمی‌هراسیم و همه دو شادووش یکدیگر چون پیکری واحد در انجام این وظایف خواهیم کوشید.

ما در مبارزه خود ظلم چند هزار ساله فتووالی و ستم صد ساله امپریالیسم را برای همیشه از میان بر خواهیم داشت. سال ۱۹۴۹، سال ہراهمیتی خواهد بود و ما باستی سعی و کوشش خود را چندین برابر کنیم.

یادداشتها

۱ - پس از تسلیم ژاپن در سال ۱۹۴۵، دولت گومیندان سه استان شمال شرقی (یعنی لیانو نین، جی لین، حی لون جیان) را به نه استان تقسیم کرد که عبارت بودند از لیانو نین، لیانو به، ان دون، جی لین، حه جیان، سون جیان، حی لون جیان، نن جیان، سین ان؛ ول در سال ۱۹۴۹ کمیسیون اداری شمال شرقی ما این مناطق را به ۶ استان تقسیم کرد که عبارت بودند از لیانو دون، لیانو سی، جی لین، حی لون جیان، سون جیان و از آن پس این ۶ استان با فضام استان ژه هه بنام ۶ استان شمال شرقی معروف شدند. سال ۱۹۵۴ شورای دولت مرکزی توده‌ای از دو استان لیانو دون و لیانو سی، استان لیانو نین و از دو استان سون جیان و حی لون جیان استان حی لون جیان را تشکیل داد؛ استان جی لین همچنان باقی ماند. سال ۱۹۵۵ استان ژه هه منحل شد و به استانهای حه به و لیانو نین تقسیم شد.

۲ - این مواضع کلیدی بقرار ذیل تحت اشغال در آمدند: شی جیا جوان در تاریخ ۱۲ نوامبر ۱۹۴۷، یون چن در تاریخ ۲۸ دسامبر ۱۹۴۷، سی پین در تاریخ ۱۳ مارس ۱۹۴۸، لوه یان ابتدا در تاریخ ۱۴ مارس ۱۹۴۸ و سپس مجدداً در تاریخ ۵ آوریل ۱۹۴۸، ای چوان در تاریخ ۳ مارس ۱۹۴۸، باتو جی در تاریخ ۲۶ آوریل ۱۹۴۸، وی سیان در تاریخ ۲۷ آوریل ۱۹۴۸،

لین فن در تاریخ ۱۷ مه ۱۹۴۸، کای فون در تاریخ ۲۲ دومن ۱۹۴۸. کلیه این شهرها بوسیله قلاع متعدد و بعضی از آنها بوسیله دیوارهای مستحکم محافظت میشدند. بعلاوه این شهرها دارای استحکامات دفاعی و شبکه‌های سنگریندی و سیمهای خاردار و موانع چوبی نیز بودند. ارتش ما در آنزمان نه هواپیمایی داشت و نه تانکی، توپخانه هم اصلاً نداشت یا خیل کم داشت. از این‌رو ارتش ما در حمله و تصرف این شهرها برای اشغال این استحکامات یک سلسله تاکتیک‌های فراگرفت که مهمترین آنها عبارت بودند از :

(۱) عملیات تخریبی متوالی - استفاده از مواد منفجره برای تخریب متوالی استحکامات دفاعی دشمن ؟

(۲) نقیب زنی - تونل‌های مخفی تا زیر قلاع و یا دیوارهای شهر دشمن که پس از آفراه بوسیله مواد منفجره منهدم میشدند و در تعقیب آن عملیات شدید شبیخونی آنجام میگرفت ؟

(۳) سنگرهای طویل - حفر سنگرهای مخفی تا نزدیکی مواضع مستحکم دشمن و پس شبیخون زدن ؟

(۴) پرتاب مواد منفجره - پرتاب مواد منفجره بوسیله راکت یا خمپاره‌انداز برای انهدام استحکامات دفاعی دشمن ؟

(۵) تاکتیک «چاقوی نوک تیز» - تمرکز قوای نظامی و نیروی آتش در یک نقطه برای نفوذ در خطوط دشمن و متفرق ساختن نیروهای دشمن . ۳ - مقصود از نیپ در اینجا تیپهایی است که پس از تجدید سازمان ارتش گومیندان تشکیل شدند، حال آنکه منظور از لشگر در اینجا لشگرهای قبل از تجدید سازمان ارتش گومیندان میباشد که در واقع برابر با تیپهای همین زمان است . ۴ - «راه میانه» همان باصطلاح راه سوم بود . مراجعه شود به «اوضاع کنونی و وظایف ما»، یادداشت ۸، جلد حاضر .

۵ - «نیکی را با بدی جواب دادن» از افسانه ایسوب .

درباره تقاضای صلح از طرف جنایتکار جنگ

(ه ژانویه ۱۹۴۹)

چانکایشک ، این جنایتکار شماره یک جنگ در چین و این سرکردۀ دارودسته راهزنان گومیندان ، بمنظور حفظ نیروهای ارتیجاع چین و نیروهای تجاوزکار آمریکا در چین ، در روز اول سال اظهاریه‌ای داد و در آنجا خواهان صلح شد . چانکایشک ، این جنایتکار جنگ در آنجا چنین میگوید :

شرط آنکه مذاکرات صلح باستقلال و تعامیت کشور زیان

متن حاضر نخستین تفسیرهایی است که بوسیله رفیق مائو تسه دون بمنظور افشاء گومیندان که از مذاکرات صلح برای حفظ نیروهای ضد انقلابی خویش استفاده میکرد برای خبرگزاری سین هوا نوشته شده است . متن‌های زیرین نیز در جزو مسلمه تفسیرهای مذکور میباشد : « چرا مرتعجان که در پراکندگی کامل افتاده‌اند هنوز بیهوده برای «صلح همگانی» جنجال میکنند ؟ » ، « مرتعجان گومیندان از «دعوت به صلح» به دعوت به جنگ روی آورده‌اند » ، « تفسیری درباره پاسخ‌های گوناگون گومیندان به مسئله منولیت جنگ » ، « دولت فانکن بکجا میرود ؟ » .

نرساند و بتواند به نیروگرفتن خلق کمک کند ، بشرط آنکه قانون اساسی مقدس با اقدامات من تقض نشود و به رژیم مشروطه دموکراتیک لطمه‌ای وارد نیاپد ، بشرط آنکه شکل دولتی جمهوری چین ضمانت شود و سیستم قضائی جمهوری چین دست نخورد ، بشرط آنکه نیروهای مسلح بطور مطمئن محفوظ بمانند و خلق بتواند شیوه آزاد زندگی خود را نگهداشد و حداقل سطح زندگی کنونی خوش را حفظ کند ، من شخصاً تقاضای دیگر ندارم .

... بشرط آنکه صلح بتواند بصورت واقعیت درآید برای من یکسان است که در شغل خود بمانم و یا بکناری روم . من تسليم اراده خلق خواهم بود .

در این فکر نباشید که تقاضای صلح از طرف جنایتکار جنگ امری تمسخرانگیز است . در این فکر نباشید که چنین اظهاریه‌ای حاکی از تقاضای صلح واقعاً انزجارآور است . باید این نکته را دریافت که این واقعیت که جنایتکار شماره یک جنگ و سرکرده دارودسته راهزنان گومیندان شخصاً به تقاضای صلح میپردازد و چنین اظهاریه‌ای صادر میکند برای خلق چن فایده آشکاری دارد باین معنی که بوی امکان شناختن توطئه‌ای را میدهد که دارودسته راهزنان گومیندان و امپریالیسم آمریکا طرح کرده‌اند . خلق چن میتواند از اینجا نتیجه بگیرد که آن "صلحی" که در پیرامونش اینهمه جنجال میکنند همان چیزی است که مورد احتیاج مبرم دارودسته آدمکشان چانکایشک و خداوندگاران آمریکانی آنهاست .

چانکایشک تمام نقشه دارودسته خود را ناش ساخته است . اینک نکات اساسی این نقشه :